

c) Procurarem, sempre que s'escaigui, aconsellar formalment a tots els treballadors que tenen el deure moral d'aplegar-se, organitzar-se i sindicar-se i indicar les condicions, sense prejudicar mai sistemes ni organitzacions i posant-nos sempre al marge de llurs conviccions polítiques o filosòfiques, considerant tan sols que la base de la seva força és precisament la unió;

d) Propugnem perquè, des del mateix instant que sigui possible, dins un règim democràtic i encara que no s'assolissin la totalitat de les aspiracions de la Conferència Nacional Catalana s'estableixi un Consell d'Economia de Catalunya que aplegui, sota la presidència (com única representació) de la institució que governi Catalunya, patrons i obrers en nombre proporcional a llurs organismes col·lectius, a fi de resoldre en principi tots els problemes de producció, distribució i consum, al marge d'interferències polítiques;

e) Propiciarem en tot moment la formació d'institucions obreres, sostingudes per l'Estat, Govern o Administració Nacional, destinades dins de cada ofici o art a millorar el treball tècnic i els sistemes i a capacitar els treballadors per a l'administració i direcció de cada una de les indústries o explotacions, per tal que la finalitat que persegueix en la seva Declaració la Conferència Nacional Catalana pugui ésser possible i no representi un assaig, sinó un camí ferm que es pugui recórrer amb seguretat i d'acord amb l'avenç i maduresa racionals que s'aconsegueixin per a la fusió de les dues classes en els comuns interessos morals, materials i físics de tots els habitants dels Països Catalans;

f) Aconsellem als treballadors, des que sigui possible i al marge de les seves iniciatives, la creació d'organismes propis, com per exemple col·lectivitats de producció, cooperatives de consum, bancs de crèdit i préstecs, llars de germanor i esbarjo, foment i conreu dels esports, agrupacions culturals, etc.etc. per arribar, el més rapidament possible, a la demostració que les seves finalitats socials són factibles; demanem que tothom doni ajut a aquestes realitzacions i exigim que, en el seu dia, els poders constituïts protegeixin tota iniciativa seriosa i constructiva en l'esmentat sentit; i

g) Desitjaríem, davant la suposició que malgrat l'interès que haurien de tenir tots els treballadors catalans de constituir una única organització sindical que donaria a llurs aspiracions una indiscutible fortitud pràctica i realitzadora - les passions malauradament dominaran en la vida reestructiva del nostre poble, si més no en els primers anys de llibertat, i sorgiran en conseqüència diversos matissos sindicals; desitjaríem, repetim, que existís per damunt de les diferències la unió de tots els organismes sindicals i es plasmés en una federació circumstancial formada per delegacions de cada central sindical a fi de possibilitar, no tan sols accions unificades i harmòniques, sinó també organismes comuns citats en l'apartat anterior, la designació dels delegats al Consell d'Economia de Catalunya i la creació de totes les comissions que calguin a cada moment per resoldre els problemes que interessin al conjunt dels obrers.

Conclusió darrera

L'esperit d'aquesta Ponència, amb l'encàrrec de la qual ens ha honorat la Conferència Nacional Catalana, respon a la convicció que tenim que l'obra social té una màxima importància en l'esdevenir dels pobles. Aquesta convicció fa que desitjaríem que tots els catalans, de qualsevol regió que siguin, estudiessin la profunditat de les següents afirmacions, que s'expliquen per elles mateixes:

1. L'obra dels sindicats obrers, considerada nacionalment o internacionalment, està per damunt de la lluita de classes;

2. La importància de la realització d'un programa polític és temporal i transitòria, mentre que la importància de l'obra social és consistent i permanent en tots els règims polítics i mentre existeixi la Humanitat;

3. L'artista, l'escriptor, l'obrer intel·lectual i l'obrer manual s'han de complementar i els intel·lectuals no han d'aspirar a ascendir a una classe superior sinó a alliberar l'inferior i els obrers manuals han de voler assimilar-se amb els primers i posar les virtuts de la modestia i l'austeritat al servei de la intel·ligència;

4. L'acció renovadora i revolucionària és convenient al progrés de la societat, però cal instruir la intel·ligència perquè la ignorància no pot constituir la base de cap acció, renovadora o revolucionària, ni la temeritat derivada de la ignorància o els crims comesos pel fanatisme no poden ésser considerats dignes de cap revolucionari, per molt avançat que es cregui, si no es vol que es confongui el desordre amb la revolució i caure en l'error que tota convulsió social ha d'ésser necessàriament violenta;

5. Cal respectar i defensar l'Home;

6. Cada home ha de treballar per a la col·lectivitat;

7. La col·lectivitat ha de treballar per a l'home.